

SAMORASTNIK št. 2

TEMATSKO GLASILO PREDMETNE STOPNJE:

PROSTI ČAS V PESMI IN BESEDI

OŠ PREŽIHOVEGA VORANCA

RAVNE NA KOROŠKEM

MAJ 2006

UČITELJI O PROSTEM ČASU

Znamo poskrbeti zase in prisluhniti svojim željam in potrebam?
Si znamo porazdeliti **ČAS**, kdaj bomo delali in **kdaj bomo imeli svoj PROSTI ČAS?**
Smo zasvojeni z delom, televizijo, računalnikom ...?
Si vzamemo **ČAS** za sočloveka, pogovor, družabne igre, sprehode, rekreacijo ...?
Redki so srečneži, ki vedo, **kaj v PROSTEM ČASU početi**,
se primerno zaposliti in narediti kaj za svojo dušo in zdravje.
Naj vam listanje po glasilu da misliti, naj vas prebiranje besedil popelje na pravo pot.
Preživite čim več trenutkov brez obveznosti in stresov.
Izkoristite nekaj **ČASA** le zase in za svoje bližnje.
To naj bo samo VAŠ ČAS, VAŠ PROSTI ČAS.

Vanja Benko, mentorica šolskega glasila

Prijateljica Silva I. v svoji pesmi pravi:

*Kje zvok bi zazvenel, če odzvanjati bi smel?
Kje pesem bi se rodila, če ne bi v srcu vzknila?
Kje bila sem jaz in ti, ko časa, telesa bilo še ni?*

*Je skrivnost **biti** v meni skrita,
ki čaka, da se prebudi?
Mar pomeni Buda **biti buden**?*

Včasih, pred leti, sem razmišljala in verjela, da obstaja »prosti« in še en, delovni, prisilni čas. Sedaj vem in občutim, da je samo čas, samo življenje in izbira, kako ga preživim. Kakšno življenje si želim in ga izbiram zase? Življenje, ki vključuje: biti boljši človek, stopati v svetlobi; živeti dobrobit, blagostanje in srečo.

Karla M.-Lamprecht, pedagoginja

Pravzaprav se ne morem odločiti, **KAJ BI BIL ZAME PROSTI ČAS**. Po globokem razmišljanju bi se odločila, da je to mogoče sedenje pred televizorjem, ko si ogledam zanimiv akcijski film, je to mogoče zvečer, ko preberem par strani napetega romana in mi veke že zapirajo pogled tako, da mi še očala ne pomagajo več. Ali je mogoče, da je to hiter pregled revije Laydi?

Pozabiti tudi ne smem na kakšen večji kolesarki podvig, ki mi je v veliko veselje.

Seveda se mi ob tem postavlja vprašanje, kako pogosto pa se ti mora zgoditi »prosti čas«?

Zagotovo vem, kaj se mi zelo pogosto dogaja. Koš za perilo je kar naprej poln, boben v pralnem stroju se vsak dan veselo vrti, obešanje, zlaganje in likanje perila je zame že vsakdanja rutina, na keramični pološči v kuhinji se kar naprej nekaj dogaja in še pomivalni stroj mi prihrani veliko »prostega« časa, da se lahko med tem posvetim sesalcu za prah in svoji družini.

In kako se že temu reče? Ah ja, to je usmerjeni prosti čas!

Karolina Kumprej Pečečnik

UČITELJI O PROSTEM ČASU

»Carpe diem. Ujemi dan.«

Skozi leta življenja sem spoznala, da je ustrezna izraba prostega časa najpomembnejši dejavnik srečnega, zdravega in ustvarjalnega življenja za vsakega človeka. Če je izrabljen in izkoriščen tako, da nam nudi zadovoljstvo, sprostitvev in izpolnitev naše osebnosti, potem smo dosegli tisto, za kar je vredno živeti. Le zadovoljni in notranje izpolnjeni bomo zdravi, ustvarjalni, priljubljeni. Za obvladovanje časa, in hkrati koristno izrabo prostega časa, pa so potrebne veščine in kompetence, pridobljene že v mladosti; potrebno pa jih je tudi nenehno nadgrajevati. Pri pridobivanju in utrjevanju teh veščin nam v veliki meri lahko pomagajo tudi starši, učitelji, prijatelji, sošolci, pozitivne spodbude ljudi, ki nam kaj pomenijo, skratka, pomagamo si sami in okolje, v katerem živimo.

Živimo v zelo stresnem in obremenilnem času, zato je koristna in sproščujoča izraba prostega časa še toliko pomembnejša in potrebna. Žal pa vse prepogosto iščemo krivdo za preobremenjenost zunaj sebe. Dokler ne ozavestimo, da je prav vse (naše dobro ali slabo počutje) odvisno samo in izključno od nas samih in našega odnosa do časa in okolja, od naših želja in izbir, tako dolgo nam prosti čas ne bo prinesel zelenih učinkov. Vse je torej v nas. Pomembno je, da znamo organizirati in izrabiti dan karseda prijetno in koristno ter kljub stresnemu življenju znati ustaviti korak, se spočiti, najti načine za kakšno koristno in osrečujočo aktivnost ter tako sproti postavljati trdne temelje vsakemu dnevu.

Po neodložljivih obveznostih je torej nujno najti čas tudi za sebe. Vsak dan se moramo nečesa veseliti. Naj bo to počitek, sprehod v naravo, delo na vrtu, branje knjig, joga in meditacija, klepet ob čaju ali kavi, ogled gledališke predstave ali dobrega filma, udeležba na koncertu, sprehod v gozd ali na travnik, igra z otroki, branje časopisov in revij, pletenje, potovanje ... ali druženje in srečanje z ljudmi, ki nam bogatijo življenje (z družino, s prijatelji, z znanci, interesno skupino ipd.). Tisto, česar se zares veselimo, nas tudi izpolnjuje in osrečuje. Interakcija z ljudmi pa nam omogoča, da prosti čas in čas na splošno izkoriščamo polno in da si tudi z oblikami, kot so: petje, likovne delavnice, obiskovanje različnih interesnih dejavnosti, vodenje delavnic, s plesom, z igranjem v gledaliških skupinah, s fotografiranjem ipd., gradimo pozitivno samopodobo in tako izpolnjujemo svoje potrebe po afirmaciji in socializaciji. Moramo se znati poslušati, slediti željam, potrebam in potem rešitve pridejo same po sebi.

Osebno izkoriščam prosti čas polno: s sprostivjo ob sprehodih, hojo v hribe, z branjem in obiskovanjem gledaliških predstav in koncertov, z gledanjem dobrih filmov, delom na vrtu in uživanju ob porajajočem življenju rastlin, druženjem s prijatelji, znanci, s klepetom ob kavi ali čaju, rada skuham kaj dobrega, rada osrečujem ljudi, z jogo in meditacijo, s potovanji, pogovori z družino, prijatelji in znanci, pa tudi z vodenjem delavnic, pisanjem itn. In kako mi vse to uspeva? Z dobrim načrtovanjem dneva in z veščinami premagovanja časa.

*Pripravila in zapisala
Slavica Klančnik, prof.*

UČITELJI O PROSTEM ČASU

Svoj prosti čas sem do sedaj v vsakem življenjskem obdobju zapolnila z aktivnostmi, ki so me zamikale in mi bile na razpolago. Vedno so me zanimala meje mojih zmožnosti.

Prva leta sem se igrala za »kavbojce« in indijance, gusarje, za učiteljico in zdravnico, bojevala sem se s skrivnostnimi bajnimi bitji iz naše okolice - s povodnim možem, divjo jago in škрати. V šolskih letih sem bila prepričana, da ne morem brez treninga odbojke, smučanja, karateja, namiznega tenisa. Poskusila sem se tudi v streljanju z zračno puško in nekaj časa zadevala tudi majhne črne krogce na sredi. Potem je bil čas zbirateljske mrzlice - značke, serviete, pripionke, slike živali iz čokoladic. Ko so bile v modi kotalke, sem kotalkala, kasneje drsala. V poletjih sem veliko kolesarila in z očetom ter materjo hodila po planinah. Prišla so leta, ko sem se vrgla na knjige in prebrala celo hotuljsko knjižnico. Spet drugič sem bila vsa nesrečna, če dolgo nisem napisala pesmi, zgodbe ali vsaj zapisa v svoj dnevnik. S svojimi prispevki sem hotela izboljšati svet. Bil je tudi čas, ko sem mislila, da moram videti čim več gledaliških predstav. Ko sta odraščala moja otroka, sem se navadila trgati si spanec in požirala sem filme. Potem sem nekoč nepričakovano dobila za rojstni dan pianino. Čisto ta pravi. In za nič drugega več ni bilo časa kot zanj. In tako nekaj let ...

In tako do danes, ko si med vsemi obveznostmi še vedno vzamem čas zase, v enakem veselju in zagnanosti kot nekoč ... in s srcem. Ob znanih stvareh me še vedno zamika kaj novega in v zadnjih letih me spremljata zbiranje folklornega gradiva (ljudskih pripovedi) in ples.

Skozi različne aktivnosti se v prostem času ukvarjam predvsem s sabo - prepričana sem, da je to dolg, ki ga ima vsak človek do sebe. Spoznavati in spoznati se in si tako dati možnost razumeti sebe in svet.

Bojana Verdinek

UČITELJI O PROSTEM ČASU

Kaj mi poje ptičica, ptičica sinička:

*Dobra volja je najbolja,
to si piši za uho,
mile jere, kisle cmere
z nami vstric ne pojdejo!*

*Kaj mi potok žubori, ko po kamnih skače;
dobra volja je najbolja,
bodi dan na dan vesel,
smej se vriskaj, pesmi piskaj,
pa lahko boš srečo ujel.*

Kaj odmeva mi korak, ko po stezi stopam:

*Dobra volja je najbolja, po vsej širni zemlji tej,
lica rdeča, smeh in sreča,
to zaklad je hej, juhej!*

Ja, kaj mi le poje ptičica? Kaj mi le potok žubori? In kaj korak mi odmeva?

To vemo mi in otroci, ki nas že v začetku tedna na hodnikih ustavljajo in sprašujejo, kdaj bo naslednji pohod. V soboto smo bili na naši Gori – prekrasen dan je bil, snega ogromno; prav presenetljivo je, kako so otroci, kljub letošnji obilici snega tudi v dolini, uživali. Valjali so se po snegu, vozili z lopatami in polivinili, se kepali ..., lica so bila rdeča, hlače premočene, obrazi nasmejani ... Sonce pa je grelo!

Trije vodniki PZS ABD kategorije (Lojzek, Viljem in jaz) delamo z našo mladežjo. Sodelujejo in hodijo na pohode z nami pa tudi starši. In zelo veseli smo, da je staršev z nami vedno več!

V programu dela načrtujemo pohode v bližnjo in daljno okolico, zasnovani so tako, da so prilagojeni starostni stopnji otrok.

Pred vsakim pohodom se mentorji – vodniki dogovorimo, o kakšnih temah se bomo pogovarjali, na kaj bomo mlade pohodnike še posebej opozarjali. Seveda so vse pojasnitve, vsi pogovori prilagojeni otrokom, ki so se pač tisti dan odločili za pohod. Marsikdaj pa je tema pogovora odvisna tudi od situacije, v kateri se znajdemo.

V hribe se podamo najmanj enkrat mesečno. V skupini nas je od deset do trideset in več.

V približno triletnem obdobju mladi pohodniki osvojijo temeljna znanja, ki so pomembna in potrebna za varno hojo v gore. Tako SPOZNAVAJO odnos dobrega gornika do soljudi, do rastja, živali in kulturne dediščine okolja; SEZNANIJO SE z najpomembnejšimi obdobji planinstva in oblikami planinske organizacije; v poglavitnih obrisih SPOZNAVAJO gorstva v Sloveniji, najpomembnejše vrhove, doline, prelaze; DOŽIVLJAJO naravo v njeni prvobitnosti kot eno od temeljnih spodbud pohodništva; SPOZNAVAJO kamnine, rastline, živali; UGOTOVIJO, da se v gore ne hodi samo z nogami, temveč tudi razmišljajo o tem, kako to počnemo; VEDO, da se je nevarnostim v gorah možno izogniti le z znanjem o njih; ZNAJO pravilno opazovati vremenske pojave; NAUČIJO SE, kako se najti na neznanem terenu, kako najti pravo pot, smer vzpona; SPOZNAJO IN SE ZAVEDAJO, da je pravilna in ustrezna oprema osnovni pogoj za varno izvedbo ture; SPOZNAJO pomen hitre in pravilne prve pomoči in VEDO, kako ravnati v primeru gorske nesreče.

Prijetna so ta naša potepanja, znamo opazovati lepote narave, znamo uživati in znamo prisluhniti pripovedim o zgodovinskih, naravnih in kulturnih zanimivostih. Gorski svet in narava nam ponujata izredne možnosti za gibanje, raziskovanje, opazovanje in doživljanje. Hoja v hribe nam da neverjetno veliko zagona in novih vzpodbud za vsakdanje življenje. Hoja v družbi pa nas navaja na odnose v skupini in tovariško pomoč. V vsakem koščku in v vsakem trenutku znamo poiskati kaj lepega, zanimivega. Znamo prisluhniti ptičjemu petju, opazovati drobno cvetico, ki žari med skalovjem, se poškröpiti in osvežiti pri potoku in predvsem varno hoditi.

*Veronika Kotnik, Viljem Kotnik in Alojz Pristavnik,
mentorji PD na šoli*

PROSTI ČAS NEKOČ IN DANES

PROSTI ČAS. Kaj je sploh to? To je čas, ko se družiš s prijatelji, greš v kino ali bazen, se ukvarjaš s športi, greš h krožkom itd. Pač to, kar počneš po koncu pouka.

Kako so ga preživljali včasih?

Prosti čas naših babic in dedkov se je razlikoval od današnjega. Kot otroci so svoj prosti čas doživeli na paši z drugimi pastirji, kot najstniki so hodili na vaške veselice v gostilne in podobno. Včasih nekateri sploh niso imeli prostega časa, navadno tisti iz revnejših družin, dokler niso odrasli, saj so morali služiti pri kakšnem premožnejšem kmetu, da so shajali iz meseca v mesec. Ta kmet jim navadno ni pustil hoditi ven in za vse, kar so vedeli, je bilo delo in šola.

Kako ga preživljamo danes?

Danes se prosti čas kar precej razlikuje od tistega v starih časih. Otroci in mladostniki smo bolj svobodni, kot so bili takrat in po koncu pouka lahko počnemo to, kar nas veseli.

Vendar pa še danes nimajo vsi otroci po svetu lepega in mirnega prostega časa. Nekaterim to onemogoča vojna, drugim družinske razmere, tretjim spet kaj drugega.

Vesela sem, da živim v mirni državi in imam po pouku in šolskih obveznostih ogromno prostega časa.

Katarina Klobučar, 7. b/9

ČAKANJE PISANK

V velikonočnem času, ko so otroci pobarvali jajca, so pred hišo naredili v zemljo majhno jamico. Vanjo so položili jajce. Odmerili so deset korakov in po zemlji potegnili ravno črto. Stopili so za njo in poskušali s kovancem to jajce tudi zadeti. Tisti, ki ga je zadel v sredino, je lahko pobral denar in jajce je bilo njegovo.

*Po pripovedovanju babice
zapisala Maša Kolmančič, 6. a/9*

Ko je bil moj dedek še v mladih letih, so prosti čas najpogosteje izrabili za igranje igrice. Ampak ne takšnih na računalniku. Igrali so se takšne igrice, ki so jim jih povedali njihovi starši. Nekatere pa so si tudi sami sestavili. Najpogosteje so igrali vovkanje. Ta igrica je bila mojemu dedku najbolj všeč. V njej potrebuješ najmanj 4 igralce; eden od njih je napadalni volk, ostali so pa boječi ljudje. Ko pa volk enega ulovi, je potem tisti volk.

Če pa se jim igrice ni najbolj dalo igrati, so izdelovali igrače. Ker so bile tako privlačne in enostavne, jih je znal izdelati skoraj vsak fant. Izdelovali pa so jih za svoje mlajše brate in sestre. Največ prostega časa pa so uporabili za igranje na senu.

Moj dedek ni imel veliko prostega časa, ker je moral pomagati pri kmečkih opravilih.

*Po pripovedovanju dedka
zapisala Maja Juteršek, 6. a/9*

PROSTI ČAS NEKOČ IN DANES

V starih časih babice in dedki niso imeli veliko prostega časa. Morali so delati na polju, pomagati sosedom, gnati na pašo ovce in krave, sušiti seno ... Če pa so imeli kaj prostega časa, so se največkrat igrali s sosedovimi otroki. Igrali so se med dvema ognjema, pismo, indijance in kavbojce, gnilo jajce ... Ko pa je bila zima, so se smučali in sankali.

Niso imeli toliko časa za učenje, kot ga imamo danes mi, zato pogosto zaradi domačih del niso mogli iti v šolo. Dostikrat so premožnejšim sosedom »kradli zajce ali kokoši«, da je bilo pri hiši kaj jesti.

Takrat je bilo za otroke veliko težje življenje, zato moramo biti veseli, da mi odraščamo v boljših razmerah in da imamo veliko prostega časa.

*Po pripovedovanju babice
zapisala Nina Mager, 7. a/9*

PREDSTAVIL BOM NEKAJ IGER, KI SO JIH RADI IGRALI NAŠI STARŠI. Z NJIMI SO SI KRAJŠALI SVOJ PROSTI ČAS.

SLEPE MIŠI

Bilo je več otrok skupaj. Enemu izmed njih so zavezali oči in se poskrili. Ta jih je moral iskati. Otroci so se mu oglašali z različnimi glasovi. Bili so v njegovi bližini in katerega se je »slepi« po naključju prvega dotaknil, je bil naslednja slepa miš.

TIHI, TELEFON

Na klopi je sedelo več otrok skupaj. Prvi je na uho povedal svojemu sosedu poved, in sicer bolj na tiho. Ta je, kar je slišal, povedal naprej in tako do konca. Zadnji je moral povedati, kaj je slišal. Ker so se besede med šepetanjem spremenile, je bil konec običajno smešen.

PISMO (FUČKA)

Na tla so si narisali pismo. Polja so označili od 1 do 5. Vzeli so ploščat kamen (najbolje kos opeke) in ga najprej vrgli v polje ena. Kamen so potiskali oz. rahlo brcali z nogo iz enega polja v drugo polje. Skakali so po eni nogi. Če se je slučajno ustavil na črti, si bil »FUČ« in igro je nadaljeval naslednji igralec.

KLIP, KLOP, STOP

Za to igro so potrebovali elastiko, katero so na obeh koncih zvezali skupaj. Dva sta držala elastiko z rokami, ki je bila prekrižana. Premikala sta jo desno in levo ter zraven govorila »KLIP, KLOP, STOP« in takrat sta z nogami in rokami stopila na elastiko. Nastala je nenavadna oblika in tretji igralec je moral skozi te prehode tako, da se elastike ni dotaknil.

ZEMLJO KRADEM

Palico, dolgo en meter, so ušpičili na vsakem koncu. Z drugo palico so udarili po konici in palica je odletela. Kjer je obstala, so z njo zarisali okoli ušpičene palice in to zemljo poimenovali po eni državi. Kdor je imel največ krogov, je bil zmagovalec.

*Žiga Vavh, 7. b/9
(pripovedovali babica in sosed)*

UČENCI O PROSTEM ČASU

MOJ PROSTI ČAS je poln idej,
ki uresničujem jih brez mej,
če le malo posedim
že kaj zakvačkam ali obesek za ključe naredim.

Plavanje moj glavni hobi je,
včasih tudi pospravljanje.
Tudi s televizijo si krajšam čas,
zato mi nikoli ni dolgčas.

Ko prostega dneva konec je,
še k babiki odpravim se,
da se od nje poslovim
in utrujena brž spat pohitim.

Tjaša Oder, 6. a/9

Preprosto, vendar lepo,
Radostno in zabavno,
Odraslo in otroško,
Skupaj ali narazen,
Tu ali tam,
Igrivo in ljubeznivo.

Časovno omejeno,
Ampak z ljubeznijo,
Samo za **NAŠ PROSTI ČAS.**

Nina Mager, 7. a/9

Dandanes poznamo najrazličnejše načine, kako preživeti prosti čas. Lahko se ukvarjamo s športi, beremo, gledamo televizijo, obiskujemo razne krožke, pojemo, plešemo in še bi lahko naštevali.

Prosti čas je čas, ki ga imamo le zase in za svoje bližnje. Takrat se lahko resnično sprostimo in storimo nekaj zase. Žal pa je v današnjem času prostega časa vse manj. Vsem se nekam mudi, povsod so same obveznosti, težave in skrbi. Bistvo tega mojega sporočila pa je, da bi morali večkrat pozabiti na vsakdanje skrbi, se sprostiti in uživati življenje z vsemi tegobami in lepimi trenutki. **Zato si vzemimo čas zase in za stvari, ki nas veselijo. Uživajmo življenje!**

Mojca Poročnik, 7. a/9

UČENCI O PROSTEM ČASU

V prostem času se s starši igram, igre pa nikoli ne izdam, saj pomembna je zelo, ker to družinsko je drevo. Radi rišemo in pišemo ter se zabavamo. Včasih računalnik si prižgemo in zaigramo igrico, ki nam polepša ligico.

Mojca Čas, 6. a/9

Prosti čas je moj najljubši čas.

Je igra in zabava,
ples, ko glasba v ritmu te čaka.

Drugič pa pred televizorjem sedim
in pustolovščinam naproti hitim.
Če nihče od staršev me ne moti,
vem,
da zame dovolj časa ni.

Včasih si zapojem rada,
kakšno stajo naredim
in preval se naučim,
če je družba prava.

Drugič pa je prosti čas zame lahko tudi velik dolgčas.

Takrat žalost me prevzame
in nisem rada brez mame.

Miša Mlakar, 6. a/9

UČENCI O PROSTEM ČASU

V prostem času smo doma,
jaz in vsa družinica,
ki rada me ima.

Radi k babici pohitimo,
da česa lepega ne zamudimo,
saj vedno nam kaj pove
in to super je.
Stare igre nas uči,
plest in šivat hudo ni.
Malo plesat, malo kvačkat
in igračkat.

Za povrh pa še igra sledi,
ki nikoli konec je ni.
Nato pa nam se že domov mudí,
če kdo na obisk prihiti.

Rada se rekreiram,
zato odbojko treniram.
Moja trenerka je kar mama,
saj vsak dan skupaj se igrava.

Radi smučamo se mi,
zato se nam na smučišče mudí.
»Toda kam bi šli?«
zavriskamo v en glas.
Smučišče Črna čaka nas.

Ker smo športni tipi mi,
si vsak od nas želi
še veliko takšnih športnih dni.

Klavdija Štriker, 6. a/9

Kaj ti pomeni čas?
Mogoče užitek, strast?
Ampak če imaš stas,
lahko padeš v past.

V prostem času si velikokrat
sam ali osamljen.
Ampak v družbi si malokrat
od jeze omamljen.

Za konec pa še razvedrilo,
naj bo veselo ali razburljivo.
Povem ti še svarilo,
da dobil boš življenjsko idilo.
Tjaša Plemen, 7. a/9

UČENCI O PROSTEM ČASU

Prosti čas lahko izkoristiš ob branju,
Računalniških igrical ali
Ogledu kakšne kasete.
Sprostiš se lahko tudi ob
Telenovelah ali ob
Igranju kakšnega inštrumenta.

Česar ni tu,
Ampak je drugje,
Si lahko ustvariš tudi sam.

Tjaša Plemen, 7. a/9

PROSTI ČAS je za žur,
ko ni več šolskih ur.
Takrat začne se zabava,
to je zame šola prava.
Računalnik, žoga ali smučī,
vse to se mi po glavi vrti.
A ker utrujenost me daje,
uležem se pred televizijo raje.

Aljoša Kokol, 6. a/9

Vsakdo preživlja svoj **PROSTI ČAS** po svoje. Nekdo bere, drugi igra računalniške igrice, tretji posluša glasbo, spet nekdo rad preživi ta čas, ki mu je dan, zunaj, na svežem zraku, nekdo se ukvarja s športom ...

Včasih so otroci bolj pomagali staršem, zato niso imeli toliko prostega časa, kot ga imamo danes mi. Takrat so tudi pasli živino (torej bili pastirji), revnejši so šli služiti k bogatejši družini. To je bilo včasih.

Zdaj pa si pogledjmo prosti čas danes. Otroci se bolj in bolj zapiramo v svoje domove, k računalnikom, saj je za nas to skorajda igrača, ki jo najstniki vse bolj uporabljamo in mnogi pred ekrani presedijo ure in ure, namesto da bi se ukvarjali s športom. Ampak so tudi izjeme, tako kot pri vsaki stvari.

Vsakdo naj se loti stvari, ki jih najbolje zna in ki so mu najbolj pri srcu. Dajmo svoj prosti čas čim bolj izkoristiti in pravočasno poskrbimo zase.

Zala Pajenk, 7. a/9

Svoj **PROSTI ČAS** izkoristim tako,
da se imam kar se da lepo.
V sobo se zaprem,
radio vklopim,
glasba mi na ušesa nabija,
moje telo se v ritmu zvija.

Včasih z zajčkom se igram,
knjigo berem,
gledam v zrak
in le sanjam, sanjam ...

Klarisa Funtek, 6. a/9

V **PROSTEM ČASU** zelo rada igram sintisajzer. Sem že v tretjem letniku glasbene šole, a včasih je kar naporno združiti glasbo s plesno šolo Devžej, kjer se učimo različne plesne, predvsem pa plešemo hip-hop. Poleg vsega tega pri OK Prevalje treniram še odbojko.

Treninge imam v torek, četrtek in petek popoldne uro in pol, ob sobotah pa imamo po navadi tekme. Na začetku treninga se vedno najprej ogrejemo, potem imamo različne vaje in poligone npr: blok, udarec, povalka, preval nazaj, preža itd. Nato igramo s prsti in čekičem čez mrežo, ki je napeta v višini dveh metrov. Sledi vaja zgornjih in spodnjih servisov, šele nato začnemo igrati. Včasih imamo kondicijski trening, ko skačemo s kolebnico in tečemo. Po treningu sem zelo mokra in prepotena, zato vedno vzamem s sabo steklenico in cedevito ter si sama zmešam pijačo. Pome se običajno pripelje ati, včasih mama, da sem čim prej doma, ker me čaka še kup učenja in dela za šolo. Komaj čakam, da lahko grem spat, saj sem vedno zelo utrujena.

Ana Mrdavšič, 6. a/9

UČENCI O PROSTEM ČASU

PROSTI ČAS je tisti del mojega časa, ki je namenjen temu, da se sprostim in uživam.

Vsak dan po napornem in natrpanem delovnem urniku šole si vzamem uro ali dve, da v tem času sprostim svojo energijo. Rad se ukvarjam z različnimi dejavnostmi. Od vseh mi je najbolj pri srcu šport.

Že od malih nog, kar pomnim, so me starši vzgajali tako, da sem se lahko preizkusil v različnih športih.

Začel sem s kolesom pri petih letih. Groza! Na kolesu sem jokal in se ga branil na vse možne načine. A na mojo srečo mi ni uspelo. Na koncu pa je očetu le uspelo, da me je navdušil za kolo.

Ker so v družini smučali že vsi: oče, mama in brat, so sklenili, da se moram smučanja naučiti tudi jaz. Vpisali so me v tečaj smučanja.

Prve strmine sem preizkušal na smučišču Poseka. Učil sem se v skupini fantov in deklic, zato možnosti za jok ni bilo. Gledal pa sem grdo in najraje bi že prvi dan pospravil smuči v zadnji kot hiše. A vendar, po nekaj napornih treningih, mi je uspelo. Začel sem se celo dobro smučati. Še danes veliko prostega časa preživim na snegu.

V petem razredu pa je mama odločila, da je čas, da se nekega športa resno lotim. Ampak katerega? Sledili so pogovori, ugibanja ter dolga premišljevanja. In nazadnje sem se odločil za namizni tenis. Treniram ga že leto dni dvakrat na teden. Odlično sem se ujel z žogo, mizo in loparjem. Uživam, ko igram in se družim s prijatelji.

Mislím, da je moj prosti čas dobro izkoriščen. Mama doda: »Tako ti vsaj traparije ne bodo šle po glavi.«

Rok Paradiž, 6. a/9

MOJ PROSTI ČAS je zapolnjen s trebušnim plesom, ki ga plešem že pol leta. To me je začelo veseliti, ko sem gledala telenovelo Klan.

Nekega dne sem zasledila oglas na kabelski televiziji, da se tudi v našem kraju prične tečaj tega plesa. Prijavila sem se in že po treh mesecih prvič nastopala v Avstriji. Imela sem precej treme, a so mi na pomoč priskočile profesionalne trebušne plesalke.

Začela sem si že tudi šivati obleke, ki so primerne za ples in imam jih že v petih različnih barvah.

Plešem na različno turško glasbo.

Trening imam vsak ponedeljek od 20. do 21.30 ure. Ko pridem domov, se le še oprham in grem v posteljo.

Drugače pa plešem vsak dan doma in vadim gibe rok in bokov.

Največ svojega prostega časa torej plešem in ob tem izredno uživam.

Indira Begović, 6. a/9

UČENCI O PROSTEM ČASU

PROSTI ČAS, PROSTI ČAS,

je za nas, le za nas!
Ko imamo **PROSTI ČAS**,
smo z družino skupaj,
zato nikoli ne obupaj.

To je čas, ko smo skupaj s prijatelji,

ali zunaj ali v hiši,
pa četudi so v hiši miši,
ali pa zunaj,
ko strahovi strašijo
in se jih vsi bojijo
ter v hiše bežijo.

V tem času delamo vse,
kar nam gre.

To je čas sprostitve

in takrat prav gotovo ne gremo na volitve,
ali pač,
če je drugod dr'gač.

V glavnem **nam takrat ni dolgčas**,
ker si z vsem raznim delamo kratek čas.

Dajte si ga tudi vi
in bodimo vsi skupaj prijatelji.

Robert Erat, 8. a/9

PROSTI ČAS je nekaj zelo pomembnega za vsakega posameznika v vsakdanjem življenju. Vsakdo ga preživlja drugače. Nekateri gredo v park, se tam sprostijo, odvrnejo misli na težko delo, ki so ga opravljali v službi, drugi svoj prosti čas porabijo za različne dejavnosti, spet tretji gredo morda celo kam na počitnice.

Jaz svoj prosti čas preživljam kar se da pestro, saj se takoj, ko ni kaj početi, začnem dolgočasiti. Ko se to zgodi, poprimem za kakšno delo ter ga temeljito opravim do konca. Kdaj pa kdaj rad pogledam kakšen film, grem v naravo ali pa se usedem za računalnik in napišem kakšno pesmico ali sestavek. V zimskem času se zelo rad smučam, zelo dobro pa mi gre od rok tudi sankanje. Poleti grem s prijatelji na bazen, kjer igramo vaterpolo in podobne vodne športe.

Skozi vse leto pa se ukvarjam s plesom. Treniram pri KPK Karmen in sicer standardne in latinsko-ameriške plese. Sedaj imam novo plesalko, ki se hitro prilagaja zahtevnim programom. Treniram na javorniški šoli Koroški jeklarji, in sicer vsak petek od 15.00 do 17.00 ter še od 19.00 do 20.00. V avgustu s soplesalko pričakujeva velik podvig, saj bova po vsej verjetnosti skupaj z najino trenerko odplesala v Bangkok na športne igre.

Tako torek preživljam svoj prosti čas, seveda pa se vmes ukvarjam tudi še z drugimi stvarmi (npr. učenjem in zabavnimi igrami). Dovolj časa mi ostane zame in družino, ki mi vedno stoji ob strani.

Robert Erat, 8. a/9

UČENCI O PROSTEM ČASU

PROSTI ČAS je čas, ko počnemo tiste dejavnosti, ki si jih želimo. Tudi otroci ga imamo vedno manj, saj smo zmeraj bolj obremenjeni s šolskimi in obšolskimi dejavnostmi. Žal se velikokrat zgodi, da ga ne znamo pravilno izkoristiti.

Svoj prosti čas preživljam pred televizijo, kjer rad gledam šport, akcijske filme in včasih tudi kakšno risanko. Veliko časa presedim ob računalniku, kjer se igram različne igrice in »chetam« prek interneta. Preostali čas berem grozljive in pustolovske knjige, igram šah, se družim s prijatelji, hodim na treninge nogometa in igram trobento. Včasih pripravim tudi kakšno sladico za družino.

Brat večino prostega časa preživi za računalnikom, kjer ustvarja različne spletne strani, se pogovarja s prijatelji, bere novice ter sodeluje na forumih. Rad posluša glasbo ter bere razne revije ali knjige. Po televiziji gleda različne športe, filme in nanizanke. Včasih se odpravi v fitnes, na smučanje, na tenis ali košarko. Petkove večere navadno preživi v družbi prijateljev.

Mama rada bere knjige, posluša glasbo, gleda filme in različne oddaje, se ukvarja z rožami in skrbi za našega hišnega ljubljence Kokija. Ker je fotografiranje njena strast, si vzame čas za urejanje albumov. Najraje je v naravi in v družbi prijateljev. Veliko časa nameni tudi družinskim pogovorom in igram.

Oče nima veliko prostega časa, oziroma si ga ne vzame. Ob večerih gleda dnevnik in bere novice na teletekstu. Rad spremlja prenose različnih tekem. Včasih odigra z mano partijo šaha. Kadar smo ob vikendih doma, se odpraviva s sosedovim psom na sprehod.

Kot družina skupaj preživimo prosti čas na morju, pri starih starših, prijateljih, na izletih in piknikih. Večkrat se odpeljemo v Celje ali Maribor po nakupih. Radi hodimo v kino in na različne prireditve. Doma igramo karte, se pogovarjamo in gledamo televizijo. Ob posebnih priložnostih z bratom zaigra na trobento in harmoniko.

Matej Mirnik, 7. a/9

Zame je **PROSTI ČAS** nekaj, kar počnem, kadar imam čas. A imam ga zelo malo. Vse se vrti okoli šole in učenja. Od jutra do večera sem v šoli in doma ob knjigah in zvezkih. Le ob vikendih poskušam dati učenje na stranski tir.

Svoj pravi prosti čas izkoristim za smučanje, kolesarjenje, tabornike ... predvsem za dejavnosti, ki me veselijo.

Upam, da bom kasneje v življenju imela več prostega časa.

Tanja Franc, 9. a

KAJ MI PROSTI ČAS POMENI? To je sedaj vprašanje. Zame je to sprostitev.

V prostem času počnem marsikaj, npr. vadim citre, treniram gimnastiko, plešem ...

Gimnastiko zelo rada treniram, saj se le tako sprostim. Treniram jo dvakrat na teden po uro in pol. Prvega aprila smo imeli tekmovanje. Lani sem bila osma, za letos pa upam, da bo boljše. Treniram jo že drugo leto.

Prosti čas je za počivanje in ne za učenje.

Amalija Pavše, 6. c/9

Med prostim časom pogosto kolesarim ali hodim v naravo.

Hoja v naravo mi zelo veliko pomeni. V naravo hodim zaradi njenih naravnih lepot in rekreacije. S starši se radi sprehajamo. To nam tudi pripomore k zdravju. Sem članica planinskega društva, ki ga vodi g. učitelj Alojz Pristavnik in namestnica ravnateljca Veronika Kotnik. Na pohode hodimo vsako drugo soboto v mesecu.

Ponosna sem nase, da prosti čas izkoristim zdravo. Tudi vam priporočam, da prosti čas izkoristite primerno in neškodljivo zdravju.

Lucija Gošnak, 6. c/9

Če bi imel muco,

bi se v prostem času ukvarjal z njo.

Jakob

Treniram karate, hodim na sprehode,
se igram s svojim psom in družim s prijatelji.

Miha

Se posvetim risanju, zelo rada pa tudi plešem.

Teja

Sprehajam se po gozdu in fotografiram živali.

Robi

Pomagam v hlevu in igram nogomet.

Janez

Ukvarjam se s športnimi aktivnostmi,
(namizni tenis, smučanje).

Tina

Rada plešem in pišem pesmi.

Urška

Če bi imel psa,

bi mu posvetil večino svojega prostega časa.

Nejc

Najraje obiščem sorodnike, kjer se igramo.

Ana

Najraje pletem.

Leja

Vadim violino in rada pojem.

Maja

V prostem času najraje pojem in smučam.

Matic

Rada poslušam glasbo in se igram.

Velikokrat pa obiščem sosede.

Katja

Učenci 6. c-razreda/9

Svoj prosti čas izkoristim za igro. Največkrat se igram z žogo na dvorišču. S svojo sestro Heleno igram odbojko. Nekaj prostega časa porabim tudi za gledanje televizije. Imam rada svoj prosti čas in se ga vedno znova veselim.

Ana Žaže, 6. c/9

V prostem času zelo rada hodim v gore. To mi veliko pomeni. Pohodi so vsako drugo soboto. Imamo veliko pohodov in tekmovanj. Do sedaj se nisem udeležila še nobenega tekmovanja, ker je vedno prišlo kaj vmes. Upam, da se bom lahko udeležila naslednjega, ki bo aprila. Prvič sem šla v hribe, ko sem bila stara pet let. Bila sem na Peci. Prva nesreča se mi je zgodila, ko sem šla na Uršljo goro in zdrsnila v prepad. Nesreča se je končala brez poškodb.

Planinski krožek je nekaj najlepšega, zato vam priporočam, da se ga udeležite!

Doris Brajnik, 6. c/9

Prosti čas mi veliko pomeni, saj lahko takrat lenariš, gledaš televizijo, igraš računalnik, skratka vse, kar si zaželiš!

Večino svojega prostega časa preživim pri knjigah, največkrat so to kriminalke. Včasih se tako poglobim v vsebino zgodbe, da zaživim svet knjige. Ko pa je zgodbe konec, sem kar malo žalostna, ker se moram potem spet osredotočiti na resničen svet.

Prosti čas je zame sprostitelj po napornem dnevu.

Anja Mager, 6. c/9

UČENCI O PROSTEM ČASU

Moj prosti čas mi pomeni zelo veliko, čeprav ga imam bolj malo. Prav zaradi tega ga hočem izrabiti čim bolje. Med prostim časom se zelo rada družim s prijatelji, saj je to zelo zabavno in prijetno, če si v dobri družbi. Med prostim časom tudi rolam, vozim kolo, igram odbojko in se sprehajam, saj menim, da je to zelo zdravo, pa še zabavam se. Rada se tudi igram s Foltijem, mojo papigo, in tudi skrbim zanj. Mislim, da svoj prosti čas preživljam dobro, saj se ob tem tudi zabavam in sproščam.

Vita Čivnik, 6. c/9

PROSTI ČAS

Le kaj pomeni ta beseda?

Prepričan sem,

da se je vsak zaveda.

Ob besedi šola se nam vsem v glavi "zrola",

ob besedi **PROSTI ČAS**

pa naše misli potujejo v deveto vas.

Vsi pomislimo na raj, veselje in veliko hrepenenje.

Kot ljudje, so si **PROSTI ČASI** različni.

Eni mlačni, drugi drugačni,

tretji veseli, četrti debeli.

A na koncu je **PROSTI ČAS** tak,

da ga ima rad vsak.

Vselej pa se najde čudak,

ki noče **PROSTEGA ČASA**,

zato izpade bedak.

Kaj sem želel s to pesmico povedati?

Vsak človek je svoj svet. Svet, ki se ga ne da spremeniti. Kljub temu, da smo si tako različni in imamo vsak svoje interese, se pri večini interesi ne križajo glede prostega časa. Le tega bi vsi radi imeli na pretek in nikoli ga ni dovolj. Zakaj se nikoli ne vprašamo, koliko so ga imeli naši starši, babice, dedki ... in kako so ga preživljali.

Ja, ja! Tu nastane problem. V resnici imamo prostega časa dovolj. Nekateri ga imajo celo toliko, da več ne vedo, kam bi z njim. Tako se lahko kar hitro znajdejo za vogalom s cigareto ali celo s čim drugim. Spet drugi cele dneve preživijo pred škatlo, ki ji pravimo računalnik. Tretji... ah, da o tretjih sploh ne govorim.

Sam prosti čas preživljam na nogometu. Vem, da si kdo misli: »Ah, ta ni nič boljši!« A sem vsaj v naravi in ne le v betonski džungli. Ni potrebno, da se ukvarjate s kakšnim športom, važno je, da ste v naravi, pa čeprav je to le sprehod skozi park. Zagotovo se boste boljše počutili in imeli boste več energije.

Anže Pečnik, 9. b

UČENCI O PROSTEM ČASU

V PROSTEM ČASU garam kot črna živina
in hvala bogu ob tem še ne pijem vina.
Rada bi bila kot vila,
ki čara si pravila,
pravila, ki sama bi jih skrojila,
V PROSTEM ČASU jih porabila.
Rada bi se učila,
a pravila so pravila
in ne dopuščajo,
da bi se učila
ter svojo glavo napolnila.
Zato lenarim kot lenuh,
jem kot požeruh
in jih nato dobim okoli uh.
Ker v šoli šponi letijo,
mami lasje sivijo,
se dere kot sraka,
saj se sramuje takšnega bedaka.

Pridem domov,
se usedem na stol,
računalnik je prelep,
težko se mu je upret.
Mama pride in spet ji glas uide.
Vpije kakor sraka,
a nič ne pomaga.
Jaz sedim in se samo smejim,
ker si mislim,
da sem faca
in me šola le traca.
Kot vidite,
MOJ PROSTI ČAS je beda,
zares prava je zmeda.
Kdaj bo v moji glavi več reda?

Brigita Piko in Laura Ružman, 8. a/9

Pozimi smučanje, poleti plavanje - šport res super je.

Računalnik pa prav tako, čeprav ti lahko zmeša glavo.

Od včasih se današnji prosti čas res zelo razlikuje.

Stara mama pa mi pravi in modruje:

Tisti časi hudi so bili, a tudi lepi, saj radi smo se imeli vsi.

In tako vam povem, ukvarjate se z vsem, kar vas veseli, tako bomo srečni prav vsi.

Časa veliko ni, a vendar vzemite si ga vi.

Ali za šport ali za ples, morda za gledanje sedmih nebes?

Saj najboljše bo, če počeli boste to, kar vseč vam bo.

Mojca Poročnik, 7. a/9

1. Na morju radi ... -----
2. Drsalci za svoj šport uporabljajo ... -----
3. Ko greš k nekemu, rečeš, da greš na ... -----
4. S čim se spuščaš po belih strminah? -----
5. V Argentini (Buenos Aires) plešejo ... -----
6. Otroci se večino časa ... -----

7. Bereš ga vsaki dan ali enkrat tedensko -----
8. Na njem igraš igrice in brskaš po internetu -----
9. Sanjaš lepe ... -----

Mojca Poročnik, 7. a/9

UČENCI O PROSTEM ČASU

V **PROSTEM ČASU** se riše, piše, poje in pleše.

To je čas, ko smo z družino,
se imamo radi in smo skupaj.

PROSTI ČAS je nekaj lepega,
je nekaj preprostega in zabavnega.

PROSTI ČAS je nekaj,
česar nam ne more nihče vzeti in je samo zame.

Nina Mager, 7. a/9

TUDI TO JE NAŠ PROSTI ČAS

V petek, 9. 9. 2005, je bila ob 18. uri v Druženem domu na Prevaljah v okviru Jesenskih srečanj predstavitev knjige Rudija Mlinarja **KJER PTICE ONEME**, ki jo je pred kratkim izdala Mohorjeva družba v Celovcu. Predstavitelj je vodil magister Vinko Ošlak, filozof in esperantist, v pogovoru z njim pa je sodeloval tudi pisatelj. Za začetek kulturnega srečanja nam je zapel pevski zbor z Leš, nato pa sta domačina na harmoniko zaigrala venček slovenskih narodnih.

Najprej je g. Ošlak predstavil svoj pogled na književno delo in nadaljeval z vprašanji gospodu Mlinarju o nastajanju knjige ter poteku zgodbe. V romanu je v ospredju fant Luka, ki skozi svoje otroške oči spoznava krutost zgodovinskih resnic. Slišali smo tudi zgovorna prebrana odlomka pripovedi, ki sta marsikomu dala misliti. Za obiskovalce je bila predstavitev navdušujoča in marsikdo si je knjigo ob koncu tudi kupil. Sogovorca sta v zahvalo prejela skromno darilo, cvet sončnice.

Na literarnem večeru je bilo zanimivo, zato upava, da se bova lahko udeležili še več podobnih srečanj.

Marta Jakob in Laura Polajner, 8. r./9

Koroška osrednja knjižnica dr. Franca Sušnika Ravne na Koroškem je v četrtek, 22. septembra 2005, ob 19. uri v Kuharjevi dvorani organizirala literarni večer. Roman g. Petra Petroviča Lisičina je predstavil urednik Založbe Cerdonis Blaž Prapotnik iz Slovenj Gradca, v pogovoru s pisateljem pa je sodeloval tudi Tone Partljič, pisec spremne besede in Petrovičev prijatelj.

Predstavitelj, ki sva se je kot edina osnovnošolca udeležila, nama je bila všeč, še posebej zaradi humornosti (zahvala gre g. Tonetu Partljiču), ki je ni manjkalo (izrazi, ki niso bili ravno primerni za najina ostra ušesa).

Po predstavitvi smo bili povabljeni še na pogostitev v spodnje prostore študijske knjižnice. Polna novih vtisov sva odšla domov in po poti razmišljala, kdaj bova roman prebrala in kako ga bova razumela.

Robert Erat in Martin Rožej, 8. r./9

LITERARNI VEČER

S TONETOM PARTLJIČEM IN PRIMOŽEM SUHODOLČANOM

V četrtek, 16. februarja 2006, ob 18. uri, so Občina Prevalje, Kulturno društvo Prevalje in gostilna Brančurnik organizirali pogovor dveh literarnih ustvarjalcev, Štajerca in Korošca. Sedem osmošolcev, sedmošolec in dva šestošolca Osnovne šole Prežihovega Voranca z Raven na Koroškem se nas je udeležilo predstavitve, ki je potekala v gostilni Brančurnik na Prevaljah, ki je znana po kamnitem sarkofagu iz rimskih časov.

Pogovor je vodila Anja Benko, študentka slovenščine in filozofije, hčerka naše učiteljice slovenskega jezika Vanje Benko, ki je tudi predlagala, da smo se udeležili tega dolgega, vendar izredno zanimivega pogovora.

Oba gosta sta se najprej predstavila (s krajšim življenjepisom), v katerem je bilo veliko podrobnosti in tudi nekaj »odvečnih« stvari, vendar so bile ravno te zanimive. Od Partljičeve primerjave, da če bi pel, bi bil Alfi Nipič, pa do dvajset razbitih Primoževih glav; ni manjkalo šal, ki jih je po večini bril kar mlajši Suhodolčan, torej sin Leopolda. Partljičeve anekdote in šale so bile nekoliko zrelejše, vezane na njegovo privatno življenje, odraščanje ter službovanje. Sledila je pojasnitev obeh pisateljev, zakaj sta se odločila, da bosta postala pisatelja in kako sta to postala. Dotaknili so se tudi političnega življenja.

Po našem druženju smo naredili še tri skupinske fotke s pisateljema, če slučajno prvi dve ne bi uspeli.

Pogovor mi je bil zelo všeč, tako meni kot mojim prijateljem in verjetno množici odraslih obiskovalcev. V živo smo doživeli srečanje z zame najboljšim slovenskim komediografom Tonetom Partljičem. Nam mladim je bilo najbolj všeč, ko je Primož »klatil« svoje šale in ko nam je učiteljica kupila viski (v resnici je mišljen Fructalov sok), da smo laže poslušali »napet« pogovor in nato »varno« odpešali domov proti Ravnam.

Robert Erat, 8. a/9

TUDI TO JE NAŠ PROSTI ČAS

PREDSTAVITEV KNJIGE LESENE COKLE

V četrtek, 16. marca 2006, ob 18. uri, je ga. Bojana Verdinek v ravenskem muzeju predstavljala svojo knjigo Lesene cokle, ki je izšla pri zbirki Glasovi in pri založbi Kmečki glas. V njej je 351 različnih folklornih pripovedi, zbranih v Mežiški, Šaleški in Mislinjski dolini.

Najprej so učenci dramskega krožka naše šole predstavili vzdušje družine v velikonočnem času in ga popestrili z zgodbami iz knjige. Sama igra je sporočala, da so pripovedi naših dedkov in babic velikega pomena ter da je treba narečje, iz katerega izhajamo, gojiti.

Po igri je stekla beseda o knjigi, njenem nastanku in o samih narečjih. O vsem tem so se pogovarjale prof. Bojana Verdinek, dr. Zinka Zorko, pogovor pa je vodila učiteljica slovenščine Petra Škrlovnik. O sami knjigi je bilo povedano, da se je snov zanjo nabirala več let. Zapisovanje v narečju je težavno, ker za to še ni oblikovanih natančnih pravil in tudi zvočni posnetki niso vedno dobri. Ker knjiga združuje pripovedi dveh narečij (koroško in štajersko), bi lahko imela isti naslov na tri načine: v koroščini, štajerskem narečju in knjižnem jeziku. Ga. Verdinek je omenila, da ji je veliko snovi še ostalo, da z zbiranjem nadaljuje in da bo mogoče kdaj nastala še kakšna knjiga. Beseda je tekla o narečjih v Sloveniji, kako pomembno je, da se ohranijo, saj so del kulturne dediščine in pogoj za obstanek slovenskega naroda. Več bi ga lahko uporabljali na različnih mestih, npr. v časopisju, knjigah. Za primer ohranjanja narečja je ga. Zorko omenila Rezijo. Tam naj bi v šolah poučevali rezijansko, dolina naj bi imela svoj časopis in radijske postaje.

Po zanimivem razgovoru in predstavitvi se je ob 19.15 prireditev zaključila tako, da se je ga. Vanja Benko zahvalila gostom, ge. dialektologinji pa je čestitala, saj je le-ta pred mesecem dopolnila 70 let.

Bilo mi je všeč in o narečjih, posebej svojem, sem se spet nekaj novega naučil.

Martin Rožej, 8. a/9

V četrtek, 23. marca 2006, ob 18. uri, je v Kuharjevi dvorani v Koroški osrednji knjižnici dr. Franca Sušnika Ravne na Koroškem potekalo srečanje s pesnikom, esejistom, pisateljem in urednikom Milanom Deklevo, dobitnikom Prešernove nagrade 2006 za življenjsko delo na področju literarne umetnosti. Srečanje sta organizirala Koroška osrednja knjižnica dr. Franca Sušnika in Društvo pisateljev Slovenije. Z gostom sta se pogovarjali Vesna Roger Lužnic in Barbara Žvirč, v kulturnem programu pa je sodelovala tudi Nina Grošel, ki nam je zaigrala na violino. Sogovornici sta ga spraševali o njegovem delu in življenju, dosti pa sta o njem tudi sami povedali. Izvedeli smo, da je Milan Dekleva zaposlen kot urednik na RTV Slovenija, deloval pa je tudi na radiu Študent, pri časopisnih podjetjih Dnevnik in Tribuna ter sodeloval z mnogimi slovenskimi kulturnimi organizacijami. Dekleva je najbolj znan kot književnik, znan pa je tudi kot igralec ragbija in član glasbene skupine Salamander. Dobil je tudi veliko nagrad, med njimi tudi Župančičevo nagrado mesta Ljubljane, Veronikino nagrado, nagrado Prešernovega sklada, Jenkovo nagrado in Prešernovo nagrado za življenjsko delo na področju literarne umetnosti. Na koncu pa je lahko kdo od nas poslušalcev zastavil gostu vprašanje. Tako se je srečanje končalo. Meni se je zdelo kar v redu, saj smo se veliko nasmejali. Pisatelj ima smisel za humor.

Laura Polajner, 8. c/9

Za vas smo so trudili **učenci literarno-novinarskega krožka predmetne stopnje**

pod mentorstvom učiteljice **Vanje Benko**.

Glasilu sta likovno opremila **Klavdija Štriker** iz 6. a in **Miha Lečnik** iz 7. a,
dodana likovna dela učencev predmetne stopnje pod mentorstvom **Bronislave Gajšek**.

SAMORASTNIK št. 2: PROSTI ČAS V SLIKI, PESMI IN BESEDI

MAJ 2006